

آزمون دوم (ادبیات عارفانه)

۱- کدام گزینه با متن «درویشی را دوست داشت و تا آن‌جا که انسان را از منزلت عالی انسانی فرونیندازد و به دربوزگی و بیکارگی سوق ندهد، آن را مایه‌ی سبک‌باری و تعالی روح می‌یافت. درست است که مجرد درویشی در نزد او موجب نیل به حق نمی‌شد. باری چون با تسلیم به طریقت، پای روح از دام تعلق خاک می‌رهد، مانعی برای پروازش نمی‌ماند.» تناسب معنایی ندارد؟

(سراسری، ریاضی ۸۱)

۱) در این بازار اگر سودی است با درویش خرسند است / خدایا منعمم گردان به درویشی و خرسندی

۲) به پادشاهی عالم فرونیارد سر / اگر ز سر قناعت، خبر شود درویش

۳) پرسش حافظ دل سوخته کن بهر خدا / نیست از شاه عجب گر بنوازد درویش

۴) دولت فقر، خدایا به من ارزانی دار / کاین کرامت، سبب حشمت و تمکین من است

۲- عبارت «به بهشت و حور چه نازم، مرا دیده‌ای ده که از هر نظر بهشتی سازم.» با کدام عبارت ارتباط معنایی دارد؟

(سراسری، ریاضی ۸۲)

۱) بکوش که عظمت در نگاه تو باشد، نه چیزی که به آن می‌نگری.

۲) به هر کجا که بروی، جز خدا چیزی را دیدار نمی‌توان کرد.

۳) اعمال ما به ما وابسته است، هم‌چنان که درخشندگی به فسفر.

۴) دریغاً نمی‌دانیم هم‌چنان که در انتظار او به سر می‌بریم، به کدام درگاه نیاز آوریم.

۳- مفهوم کدام بیت با بیت «ز کثرت جان خرم را غم و اندوه می‌زاید / به وحدت آی تا خود را همیشه شادمان

(سراسری، زبان ۸۳)

بینی.» تناسب دارد؟

۱) پا به راه طلب نه از ره عشق / بهر این راه توشه‌ای بردار

۲) چشم بگشا به گلستان و ببین / جلوه‌ی آب صاف در گل و خار

۳) تا به جایی رسی که می‌نرسد / پای اوهام و پایه‌ی افکار

۴) شمع جویی و آفتاب بلند / روز بس روشن و تو در شب تار

۴- مفهوم بیت «دست درگش کرد با آتش به هم / خویشتن گم کرد با او خوش به هم» با کدام بیت ارتباط معنایی دارد؟

(سراسری، ریاضی ۸۴)

۱) بدان مقام رسید اتحاد من با دوست / که بازمی‌شناسم که این منم یا دوست

۲) زحد گذشت جدایی میان ما ای دوست / بیا بیا که غلام توام بیا ای دوست

۳) مرا رضای تو باید نه زندگانی خویش / اگر مراد تو قتل است وارهان ای دوست

۴) دلی شکسته و جانی نهاده برکف دست / بگو بیار که گویم بگیر هان ای دوست

(سراسری، ریاضی ۸۴)

۵- از این سخن حلاج خطاب به جنید، کدام مطلب دریافت می‌شود؟

«آن روز که من سر چوب پاره سرخ کنم، تو جامه‌ی اهل صورت پوشی.»

۱) تقابل عرفا و مشرّعان

۲) معراج مردان سردار است

۳) تأیید عقاید عرفانی از نظر علما

۴) التفات به سیرت نیکو و اعراض از صورت زیبا

۶- عبارت «مولانا می‌بندارد که این ناله در درون همه‌ی موجودات هست و اگر عنایت یا جذبه‌ی پروردگار در

آن‌ها بدمد، همه می‌نالند.» با کدام بیت، قرابت معنایی دارد؟

- ۱) امید تو بیرون برد از دل همه آمیدی / سودای تو خالی کرد از سر همه سودایی
- ۲) هر کس به تمنّایی رفتند به صحرائی / ما را که تو منظوری خاطر نرود جایی
- ۳) ای باده فروش من، سرمایه‌ی جوش من / از توست خروش من، من نایم و تو نایی
- ۴) یا چشم نمی‌بیند یا راه نمی‌داند / هر کاو به وجود خود دارد ز تو پروایی

۷- مفهوم دو بیت «دو قدم بیش نیست این همه راه / راه نزدیک شد سخن کوتاه

(سراسری، ریاضی ۸۵)

یک قدم بر سر وجود نهی / وان دگر در بر و دود نهی» با کدام بیت متناسب است؟

- ۱) دریغا که از ماهرویان ندیدم / به جز بی‌وفایی و نامهربانی
- ۲) کسی داند احوال پیران عشقش / که پیرانه‌سر کرده باشد جوانی
- ۳) نشان خواهی از وی، ز خود بی‌نشان شو / که من زو نشان جُستم از بی‌نشانی
- ۴) ز چشمی است چشم امیدم که هرگز / به کس ننگرد از ره سرگرانی

۸- مفهوم بیت «خلق چو مرغابیان زاده ز دریای جان / کی کند اینجا مقام مرغ کز آن بحر خاست» با کدام

(سراسری، تهری ۸۵)

بیت متناسب نیست؟

- ۱) صبحدم چون کله بندد آه دودآسای من / چون شفق در خون نشیند چشم خون پالای من
- ۲) دلا تا کی در این زندان، فریب این و آن بینی / یکی زین چاه ظلمانی برون شو تا جهان بینی
- ۳) بلبل گلشن قدسم شده از جور فلک / بی‌گنه بسته‌ی زندان و گرفتار قفس
- ۴) باز خواهم به سوی مسکن عقبی رفتن / چه کنم گلخن دنیا پس از اینم بس و بس

۹- در تمام ابیات به جز بیت .....، به عدم وابستگی به تعلّقات دنیایی اشاره شده‌است.

(سراسری، ریاضی ۸۶)

- ۱) پیش صاحب‌نظران ملک سلیمان باد است / بلکه آن است سلیمان که ز ملک آزاد است
- ۲) نه هر درخت تحمل کند جفای خزان / غلام همّت سروم که این قدم دارد
- ۳) غلام همّت آنم که زیر چرخ کبود / ز هر چه رنگ تعلّق پذیرد آزاد است
- ۴) زیر بارند درختان که تعلّق دارند / ای خوشا سرو که از بار غم آزاد آمد

۱۰- بیت «چون شبنم اوفتاده بدم پیش آفتاب / مهرم به جان رسید و به عیوق بردم» با کدام یک از ابیات

(سراسری، هنر ۸۶)

زیر، ارتباط مفهومی دارد؟

- ۱) چون که فتادم ز فلک ذره‌صفت لرزانم / ایمن و بی‌لرز شوم چون که به پایان برسم
- ۲) آن دل آواره‌ی من، گر ز سفر باز رسد / خانه تهی یابد او، هیچ نبیند اثرم
- ۳) چون که تو دست شفقت بر سر ما داشته‌ای / نیست عجب گر ز شرف بگذرد از چرخ سرم
- ۴) چرخ بود جای شرف، خاک بود جای تلف / باز رهم زین دو خطر چون بر سلطان برسم

۱۱ - مفهوم کدام بیت، عبارت «هرگز در این جهان چیزی ندیده‌ام که حتی اندکی زیبا باشد؛ مگر آن که فوراً آرزو کرده‌ام تا همة مهر من آن را در برگیرد.» را نقض می‌کند؟

(سراسری، انسانی ۸۶)

- ۱) چون نیست هیچ‌کس که به فریاد من رسد / خود رقص می‌کنم چو سپند از نوای خویش
- ۲) گل آن‌چنان فریفته‌ی حسن خود شده است / کز شبنم است آینه دایم برابرش
- ۳) تمیز نیک و بد روزگار، کار تو نیست / چو چشم آینه، در خوب و زشت، حیران باش
- ۴) ز خارزار تعلق، کشیده دامن باش / به هر چه می‌کشدت دل، از آن گریزان باش

۱۲ - مفهوم حدیث «موتوا قبل ان تموتوا» با همة ابیات به جز بیت ..... ارتباط معنایی دارد. (سراسری، انسانی ۸۷)

- ۱) شرط روز بعث، اول مردن است / ز آن‌که بعث از مرده زنده کردن است
- ۲) اگر پیش از اجل یک دم بمیری / در آن یک دم دو عالم را بگیری
- ۳) ای برادر چو عاقبت خاک است / خاک شو پیش از آن‌که خاک شوی
- ۴) دلم ببردی جان هم بیر که مرگ به است / ز زندگانی اندر شماتت دشمن

(سراسری، انسانی ۸۷)

۱۳ - بیت زیر با کدام بیت تناسب معنایی دارد؟

«حدیث روضه نگویم، گل بهشت نبویم / جمال حور نجویم، دوان به سوی تو باشم»

- ۱) اگر به جان و جهانم دهد رضای تو دست / به ترک هر دو به دست آورم رضای تو را
- ۲) سزد اگر نهد مهر دیگری در دل / که کس به غیر تو شایسته نیست جای تو را
- ۳) کلید هشت بهشت ار به من دهد رضوان / نه مردم ار بگذارم در سرای تو را
- ۴) به بهشتی نتوان رفت که رضوانی هست / ننهیم پای در آن خانه که دربانی هست

(سراسری، زبان ۸۷)

۱۴ - کدام بیت به مفهوم عبارت زیر اشاره ندارد؟

«عادت کرده‌بود که همه چیز را گذران و همة احوال عالم را در معرض تبدل تلقی کند؛ از این‌رو از هیچ پیشامد جالبی زیاده اظهار شادمانی نمی‌کرد و از هیچ حادثه‌ی سویی هم به شکوه در نمی‌آمد.»

- ۱) چه جای شکر و شکایت ز نقش نیک و بد است / چو بر صحیفه‌ی هستی رقم نخواهد ماند
- ۲) دنیی آن قدر ندارد که بر او رشک برند / یا وجود و عدمش را غم بیهوده خورند
- ۳) نام حافظ رقم نیک پذیرفت ولی / پیش رندان رقم سود و زیان این‌همه نیست
- ۴) شکایت گفتن سعدی مگر باد است نزدیکت / که او چون رعد می‌نالد تو همچون برق می‌خندی

۱۵ - بیت «به خوابگاه عدم گر هزار سال بخسبم / به خواب عاقبت آن‌گه به بوی موی تو باشم» با کدام بیت

(سراسری، هنر ۸۸)

قربت معنایی کم‌تری دارد؟

- ۱) خواب مرگم باد اگر دور از تو خوابم آرزوست / خون خورم بی چشم مستت گر شرابم آرزوست
- ۲) هزار سال پس از مرگ من چو باز آیی / ز خاک نعره برآرم که مرحبا ای دوست!
- ۳) در قیامت چو سر از خاک لحد بردارم / گرد سودای تو بر دامن جانم باشد
- ۴) ور بدانم به در مرگ که حشرم با توست / از لحد رقص کنان تا به قیامت بروم

۱۶- بیت «گر خمر بهشت است، بریزید که بی دوست / هر شربت عذیم که دهی عین عذاب است»، با کدام بیت

(سراسری، تهرمی ۸۸)

تناسب معنایی ندارد؟

- ۱) حدیث روضه نگویم، گل بهشت نبویم / جمال حور نجویم، دوان به سوی تو باشم
- ۲) گرم با صالحان بی دوست فردا در بهشت آرند / همان بهتر که در دوزخ برندم با گنهکاران
- ۳) می بهشت نوشم ز دست ساقی رضوان / مرا به باده چه حاجت که مست بوی تو باشم
- ۴) دو چشم مست میگونت ربود آرام هشیاران / دو خواب آلوده بر بودند عقل از دست بیداران

۱۷- مفهوم بیت «سرم به دنیوی و عقبی فرو نمی آید / تبارک الله ازین فتنه‌ها که در سر ماست» با کدام بیت

(سراسری، ریاضی ۸۸)

تناسب دارد؟

- ۱) جد و جهدی به کار می‌باید / هر که را وصل یار می‌باید
- ۲) عاشق که شد که یار به رویش نظر نکرد / ای خواجه درد نیست و گر نه طیب هست
- ۳) زده‌ی پشت پای همّت اوست / هر چه ایام خشک و تر دارد
- ۴) سؤال کردم گل را که بر که می‌خندی / جواب داد که بر عاشقان بی‌دینار

(سراسری، قارج از کشور ۸۸)

۱۸- کدام بیت به مفهوم بیت زیر اشاره دارد؟

«حافظ به خود نپوشید این خرقه‌ی می‌آلود / ای شیخ پاکدامن، معذور دار ما را»

- ۱) زلف دلدار چو زَنار همی‌فرماید / برو ای شیخ که شد بر تن ما خرقه حرام
- ۲) می بده تا دهمت آگهی از سرّ قضا / که به روی که شدم عاشق و از بوی که مست
- ۳) گرچه با دلق مَلَمَع (رنگارنگ) می گلگون عیب است / مکنم عیب کزو رنگ ریا می‌شویم
- ۴) داشتیم دلقی و صد عیب مرا می‌پوشید / خرقه رهن می و مطرب شد و زَنار بماند

۱۹- مفهوم عبارت «اگر خواهی که به ما رسی، خود را بر در بگذار و در آی.»، در کدام بیت آمده‌است؟

(سراسری، قارج از کشور ۸۸)

- ۱) گر از میدان شهوانی سوی ایوان عقل آیی / چو کیوان در زمان، خود را به هفتم آسمان بینی
- ۲) اگر صد قرن از این عالم بپویی سوی آن بالا / چو دیگر سالکان خود را هم اندر نردبان بینی
- ۳) اگر در باغ عشق آیی همه فراش دل یابی / اگر در راه دین آیی همه نقّاش جان بینی
- ۴) اگر صد بار در روزی شهید راه حق گردی / هم از گبران یکی باشی چو خود را در میان بینی

(سراسری، تهرمی ۸۹)

۲۰- همه‌ی ابیات به استثنای بیت ..... با هم تناسب معنایی دارد.

- ۱) عشق دریایی کرانه ناپدید / کی توان کردن شنا ای هوشمند
- ۲) بر هوشمند سلسله نهاد دست عشق / خواهی که زلف یار کشی ترک هوش کن.
- ۳) پرستش به مستی است در کیش مهر / برون اند زین جرگه هشیارها
- ۴) عاشقان را چو طلب باشد و قوت نبود / گر تو بیداد کنی شرط مروّت نبود

(سراسری، هنر ۸۹)

۲۱- از مفهوم کدام بیت مرتبه‌ی فنای عرفانی استنباط می‌شود؟

- ۱) بقا دوستان را فنا عاشقان را / من آن عاشقم کز بقا می‌گریزم
- ۲) بر لب بحر فنا منتظریم ای ساقی / فرصتی دان که ز لب تا به دهان این همه نیست
- ۳) جهان فانی و باقی فدای شاهد و ساقی / که سلطانی عالم را طفیل عشق می‌بینم
- ۴) مرا امید وصال تو زنده می‌دارد / و گر نه هر دم از هجر توست بیم هلاک

(سراسری، زبان ۸۹)

۲۲- مفهوم کدام بیت با بیت زیر، متفاوت است؟

«آن که شد هم بی‌خبر هم بی‌اثر / از میان جمله او دارد خبر»

- ۱) تا خبر دارم از او بی‌خبر از خویشتم / با وجودش ز من آواز نیاید که منم
- ۲) دانی که خبر ز عشق دارد؟ / آن کز همه عالمش خبر نیست
- ۳) سعدی از بارگاه قربت دوست / تا خبر یافته است بی‌خبر است
- ۴) ای عشق شوخ بوالعجب آورده جان را در طرب / آری درآ هر نیمه شب بر جان مست بی‌خبر

۲۳- بیت «به مجمعی که درآیند شاهدان دو عالم / نظر به سوی تو دارم غلام روی تو باشم» با کدام گزینه

(تعاونی سنهش، ۸۶-۸۵)

ارتباط معنایی بیش‌تری دارد؟

- ۱) مرا به کار جهان هرگز التفات نبود / رخ تو در نظر من چنین خوشش آراست
- ۲) اگر به زلف دراز تو دست ما نرسد / گناه بخت پریشان و دست کوتاه ماست
- ۳) در اندرون من خسته‌دل ندانم کیست / که من خموشم و او در فغان و در غوغاست
- ۴) سرم به دنیی و عقبی فرو نمی‌آید / تبارک الله از این فتنه‌ها که در سر ماست

(تعاونی سنهش، ۸۹-۸۸)

۲۴- مفهوم همی ابیات به‌جز بیت ..... یکسان است.

- ۱) به صوت خوش چو حیوان است مایل / ز حیوان کم نشاید بودن ای دل
- ۲) شتر را چو شور و طرب در سر است / اگر آدمی را نباشد خر است
- ۳) اشتر به شعر عرب در حالت است و طرب / گر ذوق نیست تو را کژطبع جانوری
- ۴) اشتر و استر فزون کردن سزاوار است اگر / بار عصیان تو را بر اشتر و استر برند

۲۵- مفهوم بیت: «حدیث روضه نگویم گل بهشت نبویم / جمال حور نجویم دوان به سوی تو باشم» با همی

(تعاونی سنهش، ۸۹-۸۸)

ابیات به‌جز بیت ..... متناسب است.

- ۱) گر فضل خدای ما به جنبش جا دهد ما را / به عشق او دهیم از جان و دل فردوس اعلا را
- ۲) طوبی و سدره گر به قیامت به من دهند / یک جا فدای قامت رعنا کنم تو را
- ۳) گر مخیر بکنند به قیامت که چه خواهی / دوست ما را و همه نعمت فردوس شما را
- ۴) ور عاقبت این چشم من محروم خواهد ماندن / تا کور گردد آن بصر کو نیست لایق دوست را

پاسخ تحلیلی آزمون دوم (ادبیات عارفانه)

۱- مفهوم محوری تست: برای رسیدن به خدا باید از دنیا برید. (مفهوم ۲۷)
گزینه‌های اول، دوم و چهارم هر کدام از جهتی به درویشی و قناعت و ارزش این امر اشاره دارند اما گزینه‌ی سوم هیچ ارتباطی با این مفهوم ندارد. ← گزینه‌ی سوم

۲- مفهوم محوری تست: همه چیز زیبا و عظیم است (مفهوم‌های ۶ و ۷) ← گزینه‌ی اول

۳- مفهوم محوری تست: وحدت وجود (مفهوم ۷) ← گزینه‌ی دوم

۴- مفهوم محوری تست: فناء فی الله (مفهوم ۳۰) ← گزینه‌ی اول

۵- مفهوم محوری تست: تقابل تشریح و عرفان (مفهوم ۲۲) ← گزینه‌ی اول

۶- مفهوم محوری تست: عامل همه‌ی کارها خداست (مفهوم ۹) ← گزینه‌ی سوم

۷- مفهوم محوری تست: تو خود حجاب خودی (مفهوم ۳۱) ← گزینه‌ی سوم

۸- مفهوم محوری تست: میل به بازگشت به سوی خدا (مفهوم ۱۹) ← گزینه‌ی اول

معنای بیت اول: شب‌ها از غم خواب به چشمانم نمی‌آید و تا دم صبح آن قدر آه می‌کشم که آهم مانند پشه‌بند^۱ یا خیمه‌ای دورم را می‌گیرد و چشمانم از شدت گریستن به خون می‌نشینند.
(خُب، بگوئید بینم، معنای مصراع اول بیت سوم چیست؟^۲)

۹- مفهوم محوری تست: وارستگی (مفهوم ۲۶)؛ اما گزینه‌ی دوم، تحمل و استقامت سرو را ستایش می‌کند.

۱۰- مفهوم محوری تست: عشق مایه‌ی کمال وجود انسان است. (مفهوم ۱۳)

شاعر در بیت سوم می‌گوید: اگر مهربانی تو نصیب من شود به اوج آسمان می‌رسم. در بیت چهارم از عشق یا لطف الهی سخن نمی‌گوید و فقط می‌گوید: نه در خاک خواهیم ماند و نه در آسمان توقف خواهیم کرد بلکه جایگاه من در جوار خدا است؛ بنابراین بین این دو گزینه، مجبوریم گزینه‌ی سوم را انتخاب کنیم.

۱- حتماً می‌دانید که دود، پشه‌ها را می‌راند؛ پس عجیب نیست که خاقانی، آه خود را- که هم‌چون دودی است که از سینه‌ی آتش گرفته‌ی او برمی‌آید- به پشه‌بند تشبیه کرده‌باشد!

۲- مگر نگفتم که یک مصراع همیشه یک جمله‌ی کامل نیست (← مورد ۴، بخش دوم، فصل اول)؛ در این‌جا مصراع اول جمله‌ی کاملی نیست و معنای مشخصی ندارد، پس حتماً باید مصراع دوم را بخوانیم تا به معنای آن پی ببریم:
بلبل گلشن قدس هستم که از جور فلک / بی‌گنه بسته‌ی زندان و گرفتار قفس شدم

۱۱- پس باید به دنبال بیتی باشیم که بگوید: نگذار زیبایی هیچ چیزی تو را به خود جلب کند ← **گزینه‌ی چهارم** (به فعل «نقض می‌کند» در متن تست توجه کردید؟) (البته در نبود گزینه‌ی چهارم، گزینه‌ی سوم هم می‌توانست پاسخ نسبتاً قابل قبولی باشد!)

۱۲- **مفهوم محوری تست: فناء فی الله (مفهوم ۳۰)** ← **گزینه‌ی چهارم** (بعث: برانگیخته شدن؛ روز بعث: روز رستاخیز؛ شرط روز بعث: شرط رستگاری در آخرت)

۱۳- **مفهوم محوری تست: بی‌توجهی به بهشت (مفهوم ۳۴)**
معنای بیت اول: حاضرم برای به دست آوردن رضایت تو از جان و جهان بگذرم (نه بهشت).
مفهوم بیت دوم: باید در دل فقط عشق خدا باشد و بس.

معنای بیت سوم: اگر امکان راه یافتن به هشت بهشت را هم داشته باشم، از عشق تو دست نمی‌کشم و نشستن بر در سرای تو و انتظار کشیدن برای دیدار تو را رها نمی‌کنم. ← **گزینه‌ی سوم**
معنای بیت چهارم: شاعر (صائب تبریزی) می‌گوید که اگر بر دروازه‌ی بهشت، رضوان (دربان بهشت) باشد، وارد بهشت نمی‌شوم، چه رسد به خانه‌ی یاری که در آن دربان (یا غریبه‌ای) باشد.

۱۴- **مفهوم محوری تست: بی‌توجهی به دنیا (نزدیک به مفهوم ۴۰)** ← **گزینه‌ی چهارم**

۱۵- **مفهوم محوری تست: ابدی بودن عشق (مفهوم ۲۰)** ← **گزینه‌ی نخست**
مفهوم بیت گزینه‌ی نخست، بی‌خوابی عاشق (مفهوم ۲۰ ادبیات عاشقانه) است.
(راستی، مصراع اول گزینه‌ی چهارم را چگونه خواندید؟)

۱۶- **مفهوم محوری تست: بی‌توجهی به بهشت (مفهوم ۳۴)** ← **گزینه‌ی چهارم**
(خَمْر: شراب / عَذْب: گوارا)

۱۷- مفهوم محوری این تست، بی‌توجهی به دنیا و آخرت است که در هیچ‌یک از گزینه‌ها دیده نمی‌شود؛ اما در **گزینه‌ی سوم** بی‌توجهی و دل‌کندن از دنیا آشکار است که به همین دلیل بین این چهار گزینه، می‌تواند پاسخ این تست باشد.

۱۸- **مفهوم محوری تست: اختیار عارف در دست خداست. (مفهوم ۱۰)**
مفهوم بیت صورت سؤال این است که در راه عرفان باید دست به کارهایی زد که از دید شیخ و زاهد ظاهر بین، گناه و رسوایی به حساب می‌آید، اما این کارها خواست و اراده‌ی خداست و باید به آن‌ها تن داد (مثل پوشیدن خرقه‌ی شراب‌آلوده).

در **گزینه‌ی نخست** نیز همین مفهوم دیده می‌شود: زلف دلدار ما را به بستن زنار- که نشانه‌ی کفر است- فرا می‌خواند؛ پس ای شیخ در پی کارت برو و ما را به حال خود بگذار که برای جلب رضایت معشوق خرقة از تن بیرون خواهیم کرد و زُنار خواهیم بست. البته در گزینه‌ی سوم نیز، حافظ دلق خود را با شراب تطهیر می‌کند! اما در این جا قصد او کسب رضایت معشوق و عمل کردن به اراده‌ی او نیست بلکه دوری جُستن از ریا و ظاهر‌نمایی علت این کار بیان نشده است. (دوری از زهد ریایی، مفهوم ۲۵)

۱۹- مفهوم محوری تست: خود را هیچ انگاشتن (مفهوم ۲۹) یا تو خود حجاب خودی (مفهوم ۳۱)
معنا و مفهوم عبارت متن تست: برای رسیدن به خدا باید خودی خود را فراموش کنی و برای خود هیچ وجودی قائل نشوی.

معنای **گزینه‌ی چهارم**: اگر روزی صدمبار در راه خدا کشته هم بشوی، تا خود را در میانه بینی و برای خودت وجودی قائل باشی، با آتش پرستان (گیران) تفاوتی نداری و به خداپرستی واقعی نمی‌رسی.

۲۰- با دیدن بیت‌های دوم و سوم، مفهوم محوری تست پیدا می‌شود: تقابل عشق و عقل (مفهوم ۲۱)
روشن است که **گزینه‌ی چهارم** هیچ ارتباطی با این مفهوم ندارد. مفهوم اصلی بیت نخست، بی‌کراستگی و رهایی‌ناپذیری عشق است اما در مصراع دوم آن به تقابل هوشمندان (عاقلان) و عاشقان نیز اشاره شده است؛ در واقع شاعر می‌گوید: اگر اهل هوش و زندگی عاقلانه هستی، خود را گرفتار عشق نکن، چون اگر عاشق شوی، امکان رهایی از آن را نداری و دیگر نمی‌توانی عاقلانه و هوشمندانه زندگی کنی.

۲۱- درست است که در همه‌ی بیت‌ها واژه‌ی «فنا» آمده است اما مطمئناً این بازی‌ها دیگر برای شما سرگرم‌کننده نیست! (آفر شما بزرگ شده‌اید؛ کنکور دارید. از وقت بازی کردن گزشته است!)
در بیت نخست مستقیماً سخن از فنای عاشقان است.

در بیت دوم شاعر می‌گوید که تا فرورفتن در دهان^۱ بحر فنا (تا پایان زندگی مان) فرصت زیادی نداریم؛ پس ای ساقی، فرصت را غنیمت‌شمار و لبان تشنه‌ی ما را از شراب عشق سیراب کن (خوش باشی و دم غنیمت‌شماری).

در بیت سوم، شاعر جهان فانی (دنیا) و جهان باقی (آخرت) را یکسر فدای عشق و معشوق می‌کند (نه دنیا نه آخرت، فقط عشق خدا).

مفهوم بیت چهارم را هم که همه می‌دانیم ← اگر گزینه‌ی غیر از **گزینه‌ی نخست** را انتخاب کرده‌اید، فقط به حساب کم‌دقتی‌تان می‌گذارم و بس!

۲۲- مفهوم محوری تست: رازداری و بی‌خودی عارفانه (مفهوم ۳۲) ← گزینه‌ی چهارم

۱- «دهان» در این بیت ایهام دارد. ابتدا معنی همیشگی آن به ذهن می‌رسد، اما در واقع «دهان و عمق دریا» مورد نظر شاعر است.

۲۳- مفهوم محوری تست: نه دنیا نه آخرت، فقط خدا (مفهوم ۳۵) ← گزینه‌ی چهارم

۲۴- مفهوم محوری تست: تأثیر مثبت موسیقی حتی بر جانوران (این مفهوم را بررسی نکرده بودیم، اما بسیار مفهوم روشنی است و برای شما هم مطمئناً آشناست.)

خُب، لطفاً حالا بگویید معنا و مفهوم بیت چهارم چیست؟ (متماً فودتان فکر کنید.)

پاسخ: شاعر خطاب به مال‌اندوزان بدکار و ستم‌پیشه می‌گوید که افزودن بر تعداد شترها و چارپایان (معاذل امروزی‌اش می‌شود، اتمبیل‌ها و کشتی‌ها و هواپیماهای شفصی و ...) وقتی به حالتان سودمند خواهد بود که بتوانید روز قیامت گناهانتان را بار آن‌ها کنید! (اما این‌گونه نیست و تمام گناهان را باید خودتان به دوش بکشید، پس مال و ثروت در آن دنیا گرهی از کار شما نمی‌گشاید.) ← گزینه‌ی چهارم

۲۵- مطمئنم گزینه‌ی چهارم را انتخاب کرده‌اید و به احتمال زیاد نتیجه‌ی این آزمون از آزمون اول بهتر است؛ لطفاً درصد بگیریید تا مطمئن شویم.